

Î N C H E I E R E

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Pojoga Dumitru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pojoga Dumitru
împotriva Primăriei satului Ciuciuleni, raionul Hîncești, intervenienți accesorii
Capraru Nicolai, Borș Gheorghe, Arseni Ecaterina, Oficiul Cadastral Teritorial
Hîncești, Ciobanu Constantin, Pojoga Anastasia și Paladi Mihail cu privire la
anularea titlului de autentificare a deținătorului dreptului de teren, radierea dreptului
de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de către Pojoga Dumitru și a fost menținută hotărârea
Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 21 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 5 august 2016, Pojoga Dumitru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei satului Ciuciuleni, raionul Hîncești, intervenienți accesorii
Capraru Nicolai, Borș Gheorghe, Arseni Ecaterina, Oficiul Cadastral Teritorial
Hîncești cu privire la anularea titlului de autentificare a deținătorului dreptului de
teren, radierea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, Primăria satului Ciuciuleni, raionul
Hîncești, la data de 28 iulie 2004, a eliberat titlurile de autentificare a dreptului
deținătorului de teren nr. cadastral **XXXXXX** pe numele Ecaterinei Arseni, pe numele
lui Borș Gheorghe nr. cadastral **XXXXXX** și la data de 27 august 2004 pe numele lui
Capraru Nicolai cu nr. cadastral **XXXXXX**.

A susținut reclamantul că, terenurile la momentul eliberării titlurilor de
autentificare a dreptului deținătorului de teren, aparțineau mamei sale fiindu-i
repartizate conform art. 82 Codul funciar, ca lot de pământ de pe lângă casă. După
decesul mamei sale el a folosit terenurile respective și a achitat impozitul funciar
până în anul 2012, iar după anul 2013 nu a mai achitat impozitul, deoarece
beneficiază de înlesniri conform art. 283 Cod fiscal, la fel suprafața de teren la care
pretinde este inclusă în Registru de evidență a gospodăriilor după el.

A menționat că, Primăria satului Ciuciuleni, raionul Hîncești, ilegal și neîntemeiat a eliberat titlurile sus indicate, deoarece lotul de teren constituie pământul de pe lângă casa mamei sale, mai mult că, el folosește terenurile date, iar Capraru Nicolai, Borș Gheorghe și Arseni Ecaterina nu le-au prelucrat niciodată.

A solicitat reclamantul anularea titlului de autentificare a deținătorului dreptului de teren cu nr. cadastral **XXXXXX** eliberat pe numele Ecaterinei Arseni, cu nr. cadastral **XXXXXX** pe numele lui Borș Gheorghe și cu nr. cadastral **XXXXXX** eliberat pe numele lui Capraru Nicolai de către Primăria satului Ciuciuleni, raionul Hîncești.

Ulterior, reclamantul a înaintat cerere de modificare a acțiunii prin care a solicitat anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele Anastasiei Pojoga cu nr. cadastral **XXXXXX**, **XXXXXX** și pe numele lui Paladi Mihail cu nr. cadastral **XXXXXX**, radierea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că potrivit informației eliberate, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral **XXXXXX** este eliberat pe numele Anastasiei Pojoga, dar nu pe numele lui Borș Gheorghe și cu nr. cadastral **XXXXXX** la fel este eliberat pe numele acesteia, dar nu pe numele lui Capraru Nicolai. Terenul cu nr. cadastral **XXXXXX** este înscris după Paladi Mihail, dar nu după Arseni Ecaterina.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 10 ianuarie 2017, au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Ciobanu Constantin, Pojoga Anastasia și Paladi Mihail.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 21 martie 2017 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Pojoga Dumitru și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 21 martie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Pojoga Dumitru nu a prezentat probe întru dovedirea faptului precum că terenurile pe care dețin titluri de autentificare a deținătorului de teren Arseni Ecaterina, Capraru Nicolai și Borș Gheorghe au fost repartizate defunctei Pojoga Maria, mama reclamantului și că aceste terenuri se suprapun loturilor de pământ pe care la deținea defuncta.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că pretențiile cu privire la radierea din registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra terenurilor a lui Paladi Mihail, Pojoga Anastasia și încasarea cheltuielilor de judecată, sunt subsecvente pretenției inițiale de anulare a dreptului deținătorului de teren, respectiv urmează a fi respinse.

La 22 decembrie 2017 Pojoga Dumitru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că terenurile repartizate lui Capraru Nicolai, Arseni Ecaterina și Borș Gheorghe la momentul emiterii titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, aparțineau Mariei Pojoga, căreia i-au fost repartizate conform art. 82 al Codului Funciar al R.S.S. Moldova ca lot de pământ de pe lângă casă.

A menționat că la moment este proprietar a trei terenuri care în total au o suprafață de 0,2268 ha potrivit registrului bunurilor imobile, după sine fiind înregistrată o suprafață de 0,33 ha.

A susținut că suprafața totală a terenurilor cu nr. cadastrale **XXXXXX** (S = 0,0507 ha), **XXXXXX** (S = 0,0228 ha), **XXXXXX** (S = 0,0278) la care pretinde constituie 0,1013 ha.

A mai reiterat că la momentul întocmirii titlurilor și respectiv la momentul înregistrării dreptului de proprietate au fost comise erori.

Prin referința depusă la 6 februarie 2018, Primăria satului Ciuciuleni, raionul Hîncești a solicitat respingerea recursului declarat de către Pojoga Dumitru cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 10 octombrie 2017 la data de 2 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 15 (f. d. 89), iar recurentul Pojoga Dumitru a făcut cunoștință cu decizia motivată la 13 noiembrie 2017, ceea ce se confirmă prin recipisa anexată (f. d. 149).

Astfel, recursul declarat la data de 22 decembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Pojoga Dumitru în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pojoga Dumitru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Pojoga Dumitru.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Pojoga Dumitru, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva